

Det næste spørgsmål er også til velfærdsministeren, stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:54

Kl. 15:52

Spm. nr. S 1376

7) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren vedkende sig et ansvar for, at det nuværende system, hvor udgifterne til tvangs-fjernelser af børn alene afholdes af kommunerne, kan føre til, at økonomiske hensyn bliver prioriteret over barnets tarv, og vil ministeren på den baggrund arbejde for at indføre en statslig refusionsordning i forbindelse med tvangsfjernelser?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 15:52

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet handler om muligheden for at indføre en statslig refusionsordning i forbindelse med tvangsfjernelser, og jeg gætter på, at spørgsmålet er fremkaldt af nogle af de problemer, der har været afdækket på det seneste med at få lavet en indsats tidligt nok i forhold til børn, der er født ind i familier med store sociale problemer.

Jeg er helt enig i, at der er en meget stor opgave. Vi kan se, at vi i Danmark faktisk fjerner rigtig mange børn sammenlignet med andre lande, men de børn er relativt gamle, når de bliver fjernet. Vi kan også se, at der er rigtig mange frivillige anbringelser og relativt få tvangsanbringelser. Når man laver frivillige anbringelser, er det selvfølgelig, fordi det har nogle indlysende fordele, men det kan selvfølgelig også betyde, at børnene bliver fjernet for sent, fordi man hele tiden skal prøve at få forældrene med.

Så summa summarum er der et tydeligt behov for – det er der rigtig meget, der tyder på – at børn bliver fjernet på et tidligere tidspunkt. Der er jeg i gang med at afdække forskellige mulige instrumenter til, hvordan man kunne sikre, at det sker. Det er jo de børns tarv, vi taler om, og der vil jeg sige, at det er et instrument, vi skal til at undersøge på lige fod med alle andre. Der er en række ulemper. Der kan også være fordele ved det, og dem prøver jeg at afdække, og så håber jeg også på, at det er noget, vi kan samarbejde om, for jeg oplever, at der er en meget bred enighed om, hvad problemet er, og hvor vi gerne vil hen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:54

Rasmus Prehn (S):

Ministeren har fuldstændig ret i, at det er barnets tarv, der er det vigtigste i de her sager. Jeg tror, at vi alle sammen var meget berørte, da vi forleden i fjernsynet kunne se udsendelsen »Er du mors lille dreng?«, hvor man jo følger den her sag med en familie, som har vanskeligheder med selv at tage vare på børneopdragelse osv.

Derfor er der ingen tvivl om, at det er virkelig, virkelig vigtigt at kigge på, hvad det er for noget, der skal til for at sikre barnet den absolut bedste – hvad kan man sige? – løsning. Det, vi bare kan se, er, at i mange kommuner er det sådan, at når man kommer hen sidst på året, oktober, november, december måned, er der altså markant færre anbringelsessager, end der er først på året. Og til det er der folk, der siger, at det simpelt hen er, fordi man ude i kommunerne er så presset rent økonomisk, at man ikke har flere penge, når man kommer frem til sidst på året. Det er jo altså en meget ulykkelig situation, hvis det er sådan, at det, der skulle være den rigtige løsning for barnet, det, der skulle være barnets tarv, bliver nedprioriteret, fordi man i kommunen simpelt hen ikke har noget andet valg, fordi kassen er tom. Det er der, vi siger fra socialdemokratisk side, at så må det altså være en fordel at lave det om, sådan at kommunen kan hente refusion hos staten til at løse det her. Det må være det bedste for børnenes tarv.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:56

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil lige sige, at tallene, der viser, at der bliver fjernet færre børn sidst på året, er fra 2006. Man har ikke kunnet finde det samme mønster før 2006, så vidt jeg har kunnet vurdere det, og vi mangler stadig væk tallene fra 2007. Det er jo også meget vigtigt, hvad de tal viser, for at vi kan vurdere, om det er en engangsforeteelse, at det ser sådan ud i 2006. Men det ændrer ikke ved, at der i hvert fald de sidste 10 år siden den første tv-udsendelse ikke er blevet fjernet flere børn på et meget tidligt tidspunkt – nogle år måske snarere tværtimod – og det kunne jo godt være et udtryk for, at det gik bedre i familierne, men der er så også noget andet, der tyder på, at man ikke bare kan regne med det, og det er der-